

EURÓPAI PARLAMENT

2014 - 2019

Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság

2014/0000(INI)

12.11.2014

JELENTÉSTERVEZET

a nők és a férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban – 2013
(2014/0000(INI))

Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság

Előadó: Marc Tarabella

PR_INI

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS.....	10

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a nők és a férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban – 2013 (2014/0000(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. cikkére és 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdésére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 8. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 23. cikkére,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre (EJEE),
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések (diszkrimináció) minden formájának kiküszöböléséről szóló 1979. december 18-i ENSZ-egyezményre,
- tekintettel az ENSZ 1949. évi, az emberkereskedelem, illetve mások prostitúciója kizsákmányolásának megszüntetéséről szóló egyezményére,
- tekintettel a Nők Negyedik Világkonferenciáján 1995. szeptember 15-én elfogadott Pekingi Nyilatkozatra és Cselekvési Platformra, továbbá az ENSZ ezt követő Peking+5 (2000), Peking+10 (2005) és Peking+15 (2010) különleges ülésein elfogadott záródokumentumokra,
- tekintettel a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló 2013. június 12-i 606/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre¹,
- tekintettel a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2011/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre²,
- tekintettel az európai védelmi határozatról szóló 2011. december 13-i 2011/99/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre³,
- tekintettel az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló 2011. április 5-i 2011/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁴,
- tekintettel az Európa Tanácsnak a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló egyezményére (Isztambuli Egyezmény),

¹ HL L 181., 2013.6.29., 4. o.

² HL L 315., 2012.11.14., 57. o.

³ HL L 338., 2011.12.21., 2. o.

⁴ HL L 101., 2011.4.15., 1. o.

- tekintettel az Európai Tanács által 2011 márciusában elfogadott, a nemek közötti egyenlőségről szóló európai paktumra (2011–2020)¹,
- tekintettel „A nők és a férfiak közötti egyenlőség iránti fokozott elkötelezettség – A nők chartája” című 2010. március 5-i bizottsági közleményre (COM(2010)0078),
- tekintettel „A nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó stratégia 2010–2015” című 2010. szeptember 21-i bizottsági közleményre (COM(2010)0491),
- tekintettel az „EURÓPA 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
- tekintettel a Bizottság szolgálatainak „A nők és a férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó, 2010–2015 közötti időszakra érvényes stratégia időközi felülvizsgálata” című 2013. szeptember 16-i munkadokumentumára (SWD(2013)0339),
- tekintettel a Bizottság szolgálatainak „A nők és férfiak közötti egyenlőség terén elért haladás – 2012. évi jelentés” című 2013. május 8-i munkadokumentumára (SWD(2013)0171),
- tekintettel a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete (EIGE) által készített, „A Pekingi Cselekvési Platform uniós tagállamok általi végrehajtásának áttekintése – A nők elleni erőszak: áldozatsegítés (2012)” című jelentésre,
- tekintettel a férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód különböző szempontjaira vonatkozóan 1975 óta érvényben lévő különböző uniós irányelvekre (2010/41/EU, 2010/18/EU, 2006/54/EU, 2004/113/EK, 92/85/EGK, 86/613/EGK és 79/7/EGK irányelvek),
- tekintettel a férfi és női munkavállalók egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazása elvének alkalmazásáról szóló 2013. szeptember 12-i állásfoglalására²,
- tekintettel a gazdasági válság nemek közötti egyenlőségre és a nők jogaira gyakorolt hatásáról szóló 2013. március 12-i állásfoglalására³,
- tekintettel „A nők oktatási és foglalkozási mobilitásáról az Európai Unióban” című 2013. június 11-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel „A nemi sztereotípiák felszámolásáról az EU-ban” című 2013. március 12-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának huszonkettedik ülészakáról szóló, „A nők és lányok elleni erőszak valamennyi formájának felszámolása és megelőzése” című 2013.

¹ A Tanács 2011. március 7-i következtetéseinek melléklete.

² Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0375.

³ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0073.

⁴ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0247.

⁵ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0074.

február 6-i állásfoglalására¹,

- tekintettel „A nők munkakörülményeiről a szolgáltatási ágazatban” című 2012. szeptember 11-i állásfoglalására²,
- tekintettel a férfi és női munkavállalók egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazása elvének alkalmazásáról szóló, a Bizottsághoz intézett ajánlásokat tartalmazó 2012. május 24-i állásfoglalására³,
- tekintettel „A nők és a férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban – 2009” című 2010. február 10-i⁴, „A nők és a férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban – 2010” című 2011. február 8-i⁵ és „A nők és a férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban – 2011” című 2012. március 13-i⁶ állásfoglalásaira,
- tekintettel a nőkről és a vállalkozásvezetésről szóló 2001. július 6-i állásfoglalására⁷,
- tekintettel a nők elleni erőszakkal szembeni fellépést célzó, új uniós politikai keret prioritásairól és körvonalairól szóló 2011. április 5-i állásfoglalására⁸,
- tekintettel „A nőket sújtó szegénység megjelenési formáiról az Európai Unióban” című 2011. március 8-i állásfoglalására⁹,
- tekintettel a gazdasági hanyatlás és a pénzügyi válság nemi szempontjairól szóló 2010. június 17-i állásfoglalására¹⁰,
- tekintettel a nemek közötti megkülönböztetésmentességről és a nemzedékek közötti szolidaritásról szóló 2009. február 3-i állásfoglalására¹¹,
- tekintettel „A nők és a szegénység az Európai Unióban” című 2005. október 13-i állásfoglalására¹²,
- tekintettel a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelemről szóló 2014. február 25-i állásfoglalására¹³,
- tekintettel a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló 92/85/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0045.

² Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0322.

³ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0225.

⁴ HL C 341. E, 2010.12.16., 35. o.

⁵ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0085.

⁶ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0069.

⁷ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0330.

⁸ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0127.

⁹ HL C 199. E, 2012.7.7, 77. o.

¹⁰ HL C 236. E, 2011.8.12., 79. o.

¹¹ HL C 67. E, 2010.3.18., 31. o.

¹² HL C 233. E, 2006.9.28., 130. o.

¹³ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0126.

(a szülési szabadságról szóló irányelv) irányuló javaslatra¹,

- tekintettel a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló 2006/54/EK irányelvre (átdolgozott szöveg)²,
 - tekintettel a Bizottságnak a barcelonai célokról szóló, „A gyermekgondozási ellátás fejlesztése Európában a fenntartható és inkluzív növekedésért” című 2013. június 3-i eredményjelentésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A8-0000/2014),
- A. mivel az Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája ambiciózus célokat tűzött ki maga elé – például 2020-ig 75%-os foglalkoztatási arány és a szegénység vagy a társadalmi kirekesztés kockázatának kitett személyek legalább 20 millióval történő csökkentése –, amelyeket csak akkor lehet elérni, ha a tagállamok a nők és a férfiak közötti valódi egyenlőséget támogató innovatív szakpolitikákat valósítanak meg;
- B. mivel a tagállamok által bevezetett költségvetési konszolidációs politikák leginkább a női munkavállalók által dominált közszférát érintik, amelynek a nők a legnagyobb haszonélvezői, ezért őket kétszeresen is sújtják e politikák, és mivel e politikák bizonytalanabbá teszik a munkát, különösen a részmunkaidő és az ideiglenes foglalkoztatás növelésével;
- C. mivel több nő él szegénységben és kirekesztésben, mint férfi, különösen ami az idős nőket és az egyedülálló anyákat illeti;
- D. mivel bizonyos tagállamokban a jelenlegi adórendszer korlátozottan értelmezi a család fogalmát, előnyben részesítve az egykeresős családokat, gyakran figyelmen kívül hagyva a nők által végzett munkát, és nem támogatva eléggé az egyszülős családokat;
- E. mivel a nők foglalkoztatási aránya 63%, mivel a nők és a férfiak fizetése közötti különbség 16,4%, mivel a nemzeti parlamenti képviselők 73%-a férfi, mivel a nagyvállalatok igazgatótanácsainak tagjai között 17,8% a nők aránya, és mivel a nők csaknem háromszor több időt töltenek hetente házimunkával, mint a férfiak;
- F. mivel a jelenlegi ütemben 2038-ig tartana, hogy a nők foglalkoztatási aránya elérje a 75%-ot, és mivel az egyenlő fizetés elérésére 2084-ig kellene várni; mivel a nemzeti parlamentekben és a nagyvállalatok igazgatótanácsaiban 2034-ben valósulna meg az egyenlőség, 2054-ig kellene azonban várni, hogy a házimunkát egyenlő mértékben osszák el;
- G. mivel általánosságban véve a nők gazdasági függetlensége és a felelősségteljes pozíciók felé történő elmozdulásuk előtt az jelenti a fő akadályt, hogy a munka és a magánélet

¹ 2008/0193 (COD)

² HL L 204., 2006.7.26., 23-36. o.

közötti egyensúly megteremtésére törő politikákat nem népszerűsítik, és hogy konkrétan nincs elég gyermekgondozási létesítmény;

- H. mivel a nők és férfiak közötti egyenlőség megteremtésének elengedhetetlen előfeltétele a családi és háztartási feladatkörök férfiak és nők közötti megosztása, különösen a szülői és apasági szabadság kihasználása révén; mivel a tagállamok negyedében nem érhető el apasági szabadság;
- I. mivel a Tanács még mindig nem alakított ki hivatalos álláspontot két európai parlamenti állásfoglalás elfogadását követően a nők és férfiak közötti egyenlőség szempontjából alapvető témákban, nevezetesen a szülési szabadságról szóló irányelvre irányuló javaslatról szóló 2010. október 20-i és a tőzsdén jegyzett társaságok nem ügyvezető igazgatói körében a nemek közötti egyensúly javításáról szóló irányelvre irányuló javaslatról szóló 2013. november 20-i állásfoglalást követően;
- J. mivel a 2006/54/EK irányelv alkalmazásáról szóló 2013. december 6-i jelentésében¹ a Bizottság felveti annak kérdését, hogy 26 tagállam nemzeti jogszabályai megfelelnek-e az irányelv új rendelkezéseinek;
- K. mivel az Európai Unióban minden harmadik nő volt már fizikai és/vagy szexuális erőszak áldozata²;
- L. mivel a megbízható, összehasonlítható és a nemek szerint lebontott adatok összegyűjtése kiemelten fontos a nemzeti és európai közpolitikák kialakítása szempontjából, különösen ami a nőkkel szembeni erőszakot illeti;
- M. mivel a szexuális és reprodukív jogok alapvető emberi jogok, és mivel azokat figyelembe kell venni az egészségügy terén megvalósuló uniós cselekvési programban;
- N. mivel az Európai Bizottság által összeállított, a nők és férfiak közötti egyenlőségről szóló éves jelentés kiemelten fontos eszköz az európai nők helyzete alakulásának értékelése szempontjából;
 - 1. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szakpolitikáik kidolgozása és költségvetési eljárásaik során, különösen a gazdaságélénkítés politikájának keretében vegyék figyelembe a nemek és a női jogok szempontját, rendszeres nemi szempontú hatásvizsgálatok révén;
 - 2. kiemeli, hogy sürgősen küzdeni kell a női szegénység, különösen az idős nőket és az egyedülálló anyákat érintő szegénység ellen; felszólítja ezért a tagállamokat, hogy hajtsanak végre eredményesebb stratégiákat, és hatékonyabb módon használják fel a szociális politikákhoz rendelt forrásokat, különösen az Európai Szociális Alapot és a strukturális alapokat;

¹ Jelentés a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alkalmazásáról (átdolgozott szöveg) (COM(2013)0861).

² Unió-szerte végzett felmérés a nőkkel szembeni erőszakról, az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége, 2014. március

3. kiemeli a nők és férfiak bérezése és nyugdíja közötti különbség csökkentésének szükségességét; ennek megfelelően sürgősen kéri a tagállamokat, hogy biztosítsák a 2006/54/EK irányelvben meghatározott jogok – különösen az egyenlő díjazás és a fizetések átláthatóságának elve – teljes körű alkalmazását, és hogy vizsgálják felül az egyenlő bánásmód terén létező nemzeti jogszabályait azok egyszerűsítése és modernizálása céljából; kéri a Bizottságot, hogy továbbra is rendszeresen értékelje a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó irányelvek átültetését;
4. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hajtsanak végre a nők minőségi foglalkoztatását elősegítő proaktív szakpolitikákat az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek teljesítése céljából, különösen a sztereotípiák, a horizontális és a vertikális foglalkoztatási szegregáció elleni küzdelem, a részmunkaidő és a teljes munkaidő közötti átmenet támogatása, illetve a NEET-fiatalok¹ megcélzása révén;
5. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe a családszerkezet változását az adókhöz és az ellátásokhoz kapcsolódó szakpolitikáik kidolgozása során, különösen támogatva anyagilag az egyszülős családokat és az idős személyeket adójóváírás vagy az egészségügyi ellátáshoz kapcsolódó segítség révén;
6. üdvözli, hogy Svédország, Belgium, Franciaország, Szlovénia, Dánia és az Egyesült Királyság elérte a barcelonai célokat, és felszólítja a többi tagállamot, hogy folytassák erőfeszítéseiket; felszólítja a tagállamokat, hogy haladják meg a barcelonai célokat egy rendszerszerűbb és integráltabb megközelítés alkalmazásával az oktatás és az iskola előtti gondozási szolgáltatások terén a nemzeti és helyi hatóságok között, különösen a 3 évnél fiatalabb gyermekek esetében; felszólítja a Bizottságot, hogy továbbra is támogassa pénzügyileg a tagállamokat a szülők számára kínált megfizethető gondozási rendszerek biztosításában;
7. felszólítja az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy vezessék be a legalább 10 fizetett szabadnappal járó apasági szabadságot, és hogy támogassák azokat a jogszabályi és egyéb eszközöket, amelyek lehetővé teszik, hogy a férfiak, különösen az apák élhessenek a munka és a magánélet közötti egyensúlyhoz való jogukkal, különösen a szülői szabadság elősegítése révén, amelyet akár az apa, akár az anya kivehet, de nem adhat át a gyermek egy meghatározott koráig;
8. sajnálatosnak tartja, hogy a Tanács blokkolja a szülési szabadságról szóló irányelvet, felszólítja a tagállamokat, hogy azonnal kezdjenek tárgyalásokat, és megismétli együttműködési szándékát;
9. felszólítja a Tanácsot, hogy alakítsa ki álláspontját a tőzsdén jegyzett társaságok nem ügyvezető igazgatói körében a nemek közötti egyensúly javításáról szóló irányelvet illetően, hogy mihamarabb folytatódjon a jogalkotási folyamat;
10. felszólítja a Bizottságot, hogy ösztönözze az Isztambuli Egyezmény tagállami ratifikálását, és az EU mihamarabbi csatlakozását az Egyezményhez;

¹ Not in Education, Employment or Training (foglalkoztatásban, oktatásban vagy képzésben nem részesülő személy)

11. megismétli azon kérését, hogy a Bizottság nyújtson be az EUMSZ 84. cikkén alapuló, a nők és a lányok elleni erőszak megelőzése terén a tagállami fellépések előmozdítására és támogatására irányuló intézkedések megállapításáról szóló jogszabálytervezet;
12. megismétli azon kérését, hogy a Bizottság és a tagállamok nyilvánítsák 2016-ot a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelem európai évének, elegendő forrást biztosítva a tudatosságnövelő tevékenységek megvalósításához;
13. felkéri a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetét és az Eurostatot, hogy folytassák az összehasonlítható adatok, különösen az erőszakra szóló harmonizált adatok gyűjtését annak érdekében, hogy a tagállamok és a Bizottság rendelkezésére álljanak az eredményes szakpolitikák kidolgozásához szükséges eszközök;
14. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a nők maguk rendelkezhessenek szexuális és reprodukív jogaik felett, többek között a fogamzásgátláshoz és a terhességmegszakításhoz való könnyű hozzáférés révén; támogatja ezért azokat az intézkedéseket és fellépéseket, amelyek a nők szexuális és reprodukív egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáféréseinek javítására, valamint a jogaikról és a rendelkezésükre álló szolgáltatásokról szóló jobb tájékoztatásukra irányulnak; felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy fogadjanak el olyan intézkedéseket és cselekvéseket, amelyek a férfiak körében felkeltik a tudatosságot a szexuális és reprodukcióval kapcsolatos kérdéseket érintő felelősségüket illetően;
15. sajnálatosnak tartja, hogy az éves jelentés csupán az Európai Unió Alapjogi Chartájának alkalmazásáról szóló jelentéshez csatolt munkadokumentum, és felszólítja a Bizottságot, hogy egy hivatalos és konkrét elfogadás támogatása révén adja meg a jelentésnek az azt megillető politikai legitimitást;
16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak.

INDOKOLÁS

A válság jelentős hatást gyakorolt az európai gazdaságra és társadalomra. A megszorítás időszak után ideje újraindítani a növekedést annak érdekében, hogy az Európa 2020 stratégiának megfelelően Európa egy intelligens, fenntartható és befogadó gazdasággá váljon.

Az Európa 2020 stratégia ambiciózus céljainak elérése érdekében az előadó úgy véli, hogy foglalkozni kell bizonyos alapvető kihívásokkal.

Mindenekelőtt elemi fontosságú, hogy a szakpolitikáik kidolgozása és a költségvetési eljárások során, különösen a gazdaságélénkítés politikájának keretében figyelembe vegyék a nemek és a női jogok szempontját, rendszeres nemi szempontú hatásvizsgálatok révén. Nem lehet és nem szabad megismételni a megszorító politikák hibáit.

Az Európa 2020 stratégia konkrétabb célkitűzéseit illetően az EU-nak nemcsak a 75%-os foglalkoztatási arány célját kell elérnie, hanem elengedhetetlen a munka minőségének javítása is.

A Bizottság és a tagállamok erőfeszítései ellenére még mindig lassan halad a nők foglalkoztatásának javítása. 2002 óta 58,1%-ról 62,8%-ra nőtt, és kibírta a válság okozta sokkot. Ha folytatódik a jelenlegi tendencia, az Európa 2020 stratégia célkitűzését csak 2038-ban fogjuk elérni. Elengedhetetlen és sürgős tehát a nők munkaerő-piaci részvételének elősegítése.

Ehhez minőségi munkahelyekre van szükség. A válság azonban katasztrofális következményekkel járt a nők foglalkoztatásának minőségére nézve: az egyre gyakoribb részmunkaidős foglalkoztatás, amiből a nők egyre nehezebben tudnak kitörni, a bizonytalanság növekedése a határozott idejű munkaszerződések elterjedésével, a közszolgáltatásokban felülreprezentált nőket pedig kétszeresen sújtja ez, nem beszélve a munkahelyi rossz közérzetről és a családtagokra, főleg a gyermekekre mért következményekről.

E körülményekhez hozzáadódnak a fennálló strukturális problémák, különösen a nemek közötti bérszakadék (gender pay gap) folyamatos stagnálása. Ha folytatódik a jelenlegi tendencia, 2084-ig tartana elérni a nők és a férfiak egyenlő bérezését. Az előadó úgy véli, hogy sürgősen alkalmazni kell a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló 2006/54/EK irányelvet. 26 tagállam még nem válaszolt az Európai Bizottságnak, hogy a nemzeti jogszabályaik megfelelnek-e ezen irányelvnek. Elengedhetetlen, hogy a tagállamok biztosítsák ezen irányelv megfelelő alkalmazását, különösen a fizetések átláthatósága terén, és hogy valódi hozzáférést biztosítsanak az információkhoz az irányelv hatálya alá tartozó személyek számára. Az OECD „Closing the gender gap - Act now” (Ne nemek közötti szakadék áthidalása – cselekedj most!) című 2012. decemberi tanulmánya szerint az EU GDP-je 12%-kal növekedne, ha megvalósulna a nők és a férfiak közötti valódi egyenlőség a munkaerőpiacon. A növekedés egyértelműen a valódi szakmai egyenlőség által indul be újra.

Ugyanilyen sürgős, hogy a Tanács álláspontot alakítson ki a szülési szabadságról szóló irányelv kapcsán. A jelenleg érvényben lévő, 1992-es irányelv nem tükrözi a társadalmi

fejlődést, és nem védi megfelelő módon az anyákat. Sürgős ezért azt naprakésszé tenni, és az Európai Parlament ez alkalomból is megismétli együttműködési szándékát egy kompromisszum kialakítása céljából.

A sztereotípiák megléte is aggasztó strukturális jelenség. Alapvető a mentalitás megváltoztatása a horizontális és vertikális szegregáció csökkentése érdekében, illetve hogy a férfiakhoz hasonlóan a nők is az általuk választott szakmát gyakorolhassák, a nekik megfelelő felelősségi szinttel.

A sztereotípiákkal kapcsolatban az előadó véleménye szerint fontos a munka és a magánélet közötti egyensúlyt elősegítő eszközök támogatása, különösen az apák és az anyák családi életben való részvételének elismerése és megbecsülése révén.

Ahhoz, hogy nyugalomban végezzék munkájukat, és kellően hozzájáruljanak az európai növekedéshez, elengedhetetlen, hogy a szülők hozzáférjenek a minőségi gyermekmegőrzési és -gondozási szolgáltatásokhoz, és lehetőségük legyen a részmunkaidőre. A Bizottságnak a barcelonai célokról szóló, „A gyermekgondozási ellátás fejlesztése Európában a fenntartható és inkluzív növekedésért” című 2013. június 3-i eredményjelentése szerint hat tagállam teljesítette a két célkitűzést: Svédország, Belgium, Franciaország, Szlovénia, Dánia és az Egyesült Királyság. Mindazonáltal a gondozási szolgáltatások költsége még mindig komoly akadály. A saját bevallásuk szerint hivatalos gondozási szolgáltatásokhoz köthető okokból egyáltalán nem, vagy csak részmunkaidőben dolgozó anyák 53%-a számára jelentenek akadályt az árak. Ez a szám a 70%-ot is meghaladja Írországbán, Hollandiában, Romániában és az Egyesült Királyságban.

Az árhoz kötődő kérdés átvezet a szegénység kérdéséhez, amely különösen fontos az előadó számára. Ismeretes, hogy az Európa 2020 stratégia egyik célkitűzése a szegénység vagy a társadalmi kirekesztés kockázatának kitett személyek számának legalább 20 millióval történő csökkentése 2020-ig. Közülük két csoport azonban különösen kiszolgáltatottak a szegénységnek: az idős nők és az egyedülálló anyák.

Az idős nők 22%-a van kitéve a szegénység kockázatának, szemben a férfiak 16,3%-ával. Az idős nők bizonytalan helyzete egyenes következménye a bérszakadéknak. A nők átlagosan 39%-kal kevesebb nyugdíjat kapnak, mint a férfiak, az idős nők több mint harmada pedig semmilyen nyugdíjat nem kap Európában. Korrekciós mechanizmusokat kell megvalósítani, különösen az adókhöz és az ellátásokhoz kapcsolódó politikák módosítása révén.

Ez a megjegyzés ugyanígy érvényes az egyszülős családokra is, amelyek 35%-át fenyegeti a szegénység. Az egyedülálló szülők 91%-a nő. A szociális biztonsági rendszerek itt sem tudják csökkenteni a szegénység kockázatát e családok számára.

A nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelem szintén fontos társadalmi kihívás. Ezzel kapcsolatban az előadó emlékeztet az Európai Parlament ezzel kapcsolatos álláspontjaira, és kiemeli, hogy összehasonlítható adatokat kell gyűjteni a tagállamokból. Meghatározó a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének tevékenysége.

A szexuális és reprodukív jogok kérdése szintén említést érdemel. Ez közegészségügyi problémát, illetve a nőknek a saját testük feletti önrendelkezéshez való alapvető joga tiszteletben tartását jelenti. Fontos felhívni a figyelmet az Európai Parlament által a múltban

már támogatott nagy politikai elvekre.

Végül, de nem utolsósorban az előadó sajnálatosnak tartja, hogy az Európai Bizottság éves jelentése csupán az Európai Unió Alapjogi Chartájának alkalmazásáról szóló jelentéshez csatolt munkadokumentum. A politikai üzenet jelentős: a nők joga mellékes, másodlagos. A nők és férfiak közötti egyenlőség fejlődésének elemzését azonban nem szabadna másodlagosnak tartani. A növekedés a nők és férfiak közötti valódi egyenlőség által indul be újra. Az előadó ezért felszólítja a Bizottságot, hogy egy hivatalos és konkrét elfogadás támogatása révén adja meg a jelentésnek az azt megillető politikai legitimitást.